

บทความวิจัย

การพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” Developing Innovative Educational Management using the ST2C Model to Enhance the Quality of Early Childhood Education Based on "Good Children, Sufficient Way of Life" Concept

ประนอม มานะกิจ

Pranom Manakit

โรงเรียนวัดหนองคุ่ม, จังหวัดปราจีนบุรี

Wat Nong Khum School, Prachinburi Province

*Email: norm.ptu7@gmail.com

Received 22 October 2024; Revised 16 December 2024; Accepted 29 December 2024

Abstract

This research aimed to: 1) develop an innovative educational management using the ST2C model to enhance the quality of early childhood education based on the "Good Children, Sufficient Way of Life" concept; and 2) evaluate the effectiveness of this developed innovative educational management model. The research design was a mixed-method approach. The target group consisted of two early childhood teachers and 29 early childhood students from Wat Nong Khum School, Prachinburi Province. Participants were selected through purposive sampling and volunteered to participate the project. The instruments were questionnaire, activity plan, activity form, and satisfaction survey. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and content analysis. The findings revealed that: 1) The ST2C Model was a suitable innovative educational management model for enhancing the quality of early childhood education within the school's context. The model comprises: S (School): the school effectively develops early childhood education; T (Teacher): early childhood teachers are highly capable of providing learning experiences to fully promote children's development; C (Classroom): effective classroom design for learning experiences tailored to the school's context; C (Community): educational management emphasizing community participation. 2) The effectiveness of the innovative educational management model showed that: 2.1) In terms of improving the quality of early childhood learning experiences, teachers can develop school curriculum covering all four aspects of child development, aligning with the local context. Teachers can implement diverse integrated activities to foster age-appropriate desirable characteristics, and systematically and continuously assessed students' development. 2.2) In terms of managing early childhood development centers, the school

can effectively manage the education using the participatory ST2C Model and the PDCA cycle, resulting in a national award and establishing best practices. 2.3) In terms of early childhood outcomes, students demonstrated age-appropriate development in all four aspects: physical, emotional, social, and intellectual. Moreover, the activities can enhance desired characteristics of students such as morality, ethics, sufficient living, happiness, and harmonious coexistence, aligning with the "Good Children, Sufficient Way of Life" concept. The research findings will benefit educational agencies in applying and adapting innovative educational management models for early childhood education suitable for various school contexts.

Keywords: Educational management innovation; Quality of early childhood; Sufficient way of life

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ 1) พัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” และ 2) ประเมินประสิทธิผลของนวัตกรรมการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” โครงการวิจัยนี้ดำเนินการวิจัยโดยใช้การวิจัยเชิงผสมวิธี (mixed method) กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยครูปฐมวัยจำนวน 2 คน และเด็กปฐมวัยจำนวน 29 คน จากโรงเรียนวัดหนองคุ่ม จังหวัดปราจีนบุรี ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงและกลุ่มเป้าหมายสมัครใจและยินดีให้ข้อมูลการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบสอบถาม แผนการจัดการกิจกรรม แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรม และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1) นวัตกรรมการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” ที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาคือรูปแบบ ST2C Model ประกอบด้วย S (School): สถานศึกษาพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพ T (Teacher): ครูปฐมวัยมีศักยภาพด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอย่างเต็มศักยภาพ C (Classroom): การออกแบบห้องเรียนสำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามบริบทของสถานศึกษา C (Community): การบริหารจัดการศึกษาที่เน้นทุกฝ่ายมีส่วนร่วม 2) ผลการศึกษาประสิทธิผลของนวัตกรรมการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” พบว่า 2.1) ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้เด็กปฐมวัย พบว่าสถานศึกษาสามารถจัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่คลุมพัฒนาการของเด็กทั้ง 4 ด้าน สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ครูสามารถจัดกิจกรรมบูรณาการที่หลากหลายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เหมาะสมกับวัย และครูสามารถประเมินพัฒนาการของเด็กอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง 2.2) ด้านการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย พบว่าสถานศึกษาสามารถบริหารจัดการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model ที่เน้นทุกฝ่ายมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบโดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ซึ่งส่งผลให้ได้รับรางวัลระดับชาติและเป็นแนวปฏิบัติที่ดี และ 2.3) ด้านผลลัพธ์คุณภาพของเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน สมวัยเต็มศักยภาพทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา นอกจากนี้กิจกรรมยังส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักใช้ชีวิตอย่างพอเพียง มีความสุข และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” ผลที่ได้การวิจัยนี้จะประโยชน์สำหรับหน่วยงานด้านการศึกษาในการนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาต่อไป

คำสำคัญ: นวัตกรรมการจัดการศึกษา; คุณภาพเด็กปฐมวัย; วิถีพอเพียง

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม 2553 มาตรา 6 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย มีความรู้ คู่คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (Office of the National Education Commission, 2010) โดยหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย มุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุขและเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตน เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัวยุวมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก (Ministry of Education, 2017)

โรงเรียนวัดหนองคุ่ม ตั้งอยู่ที่ตำบลคำโตนด อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี จัดการเรียนการสอนทั้งในระดับ การศึกษาปฐมวัยและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพทั้งทางด้านมาตรฐาน คุณภาพของเด็ก/ผู้เรียน มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการ และมาตรฐานด้านการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ /กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสถานศึกษามีการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน อย่างต่อเนื่องเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประกันคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. อย่างไรก็ตาม ด้วยบริบทของสถานศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัยมี 2 ระดับชั้นคือระดับชั้น อนุบาล 2 และระดับชั้นอนุบาล 3 มีครูปฐมวัยเพียง 2 คน และมีเด็กจำนวน 29 คน ซึ่งปัญหาที่พบคือครูผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอ ต่อจำนวนเด็ก ประกอบกับเด็กส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีฐานะยากจน ขาดความพร้อมในเรื่อง ของทุนทรัพย์ การเข้าถึงเทคโนโลยี และการมีพื้นที่บริการหลายหมู่บ้านทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้ปกครองลดน้อยลง ผู้ปกครองขาดความเชื่อมั่นและไม่ไว้วางใจ ผู้ปกครองจึงย้ายบุตรหลานไปเรียนในสถานศึกษาอื่น ทั้งที่ต้องเสียเวลาในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายที่สูงกว่า ส่งผลให้แนวโน้มของเด็กลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี นอกจากนี้จากผลการนิเทศติดตามการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ของครูระดับปฐมวัย พบว่าครูผู้สอนในระดับปฐมวัยบางคนไม่ได้จบการศึกษาในสาขาปฐมวัย ขาดความเชี่ยวชาญในการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้จากภาระงานของครู ที่มีจำนวนมากที่นอกเหนือจากงานสอน ทำให้ครูดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ และจากสถานการณ์ ที่จำนวนเด็กที่เท่าเดิมหรือลดลงในทุกปี ส่งผลให้ครูเกิดภาวะความเครียด จัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้ไม่เต็มศักยภาพ เด็กไม่ได้ รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างเต็มศักยภาพ เด็กขาดทักษะชีวิตในการอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข (Wat Nong Khum School, 2023)

จากความจำเป็นและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาจึงมีความสนใจที่จะพัฒนานวัตกรรม การจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” ซึ่งผู้วิจัยมีฐานคิดว่าการที่จะพัฒนา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับปฐมวัยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้นั้นจะต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาระบบการจัดการศึกษา ปฐมวัยให้มีความสอดคล้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการผ่านการ ลงมือปฏิบัติจริง ให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเรียนป็นเล่นที่สนุกสนานเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทุกด้านสมวัยทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็ก ให้เด็กมีทักษะชีวิตและสามารถปฏิบัติตน

ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย นอกจากนี้การจัดการศึกษาควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นของเด็กโดยเฉพาะทักษะในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งถูกมองว่าสำคัญหนึ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนาการจัดประสบการณ์ที่สำคัญคือครูผู้สอน หากครูผู้สอนสามารถพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพ และสามารถสร้างนวัตกรรมในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้ จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็กปฐมวัยที่จะเติบโตเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. พัฒนานวัตกรรมจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง”
2. ประเมินประสิทธิผลของนวัตกรรมจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง”

บททวนวรรณกรรม

วิถีพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ได้มีพระราชดำรัส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย วันที่ 4 ธันวาคม 2541 ความว่า

“...พอเพียง มีความหมายกว้างขวางยิ่งกว่านี้อีก คือคำว่าพอ ก็พอเพียงนี้ก็พอแค่นั้นเอง คนเราถ้าพอในความต้องการก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้าประเทศใดมีความคิดอันนี้ มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง หมายความว่าพอประมาณ ซื่อตรง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็อยู่เป็นสุข พอเพียงนี้อาจจะมี มีมากอาจจะมีของหรูหราก็ได้ แต่ว่าต้องไม่ไปเบียดเบียนคนอื่น...”

จากพระราชดำรัสสองค่นนี้ จะเห็นได้ว่า แก่นแท้ของ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” คือ การมีความคิดพอเพียง ด้วยการ “พอประมาณ ซื่อตรง ไม่โลภอย่างมาก” “ความไม่โลภ” เป็นคุณค่าที่สำคัญซึ่งสามารถลดการทุจริตและประพฤติมิชอบได้ จึงควรได้รับการปลูกฝังให้เป็น “จิตสำนึก” ของคนไทย โดยเฉพาะ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ที่ได้รับอำนาจรัฐตามกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ต้องใช้อำนาจรัฐเพื่อผลประโยชน์ของชาติอย่างถูกต้องเป็นธรรมเท่านั้น

ด้วยเหตุนี้หลายหน่วยงานจึงน้อมนำ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นหลักการสำคัญที่ต้องได้รับการปลูกฝังเป็นหลักคิด หรือ Mindset เพื่อยึดถือปฏิบัติจนเป็น “วิถีชีวิต” (Kongsak, 2019) โดยกำหนดรายละเอียด ดังนี้

“ปลูกฝัง “จิตพอเพียง” เพื่อต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ เพื่อเป็นการลดความโลภที่จะส่งผลให้สามารถปฏิเสธการกระทำทุจริตในทุกรูปแบบผ่านกระบวนการกลุ่มเกลาทางสังคม และเสริมสร้างคุณธรรมความซื่อตรง (Integrity) เพื่อดำรงความซื่อสัตย์ ศรัทธา และไว้วางใจซึ่งกันและกันในสังคมไทย โดยแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานเสริมสร้างคุณธรรม”

“จิตพอเพียง” หมายถึง การมีความคิดหรือ “คุณธรรม” พอเพียง ทำให้การประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของ “จริยธรรมความพอเพียง” จนเป็น “วิถีชีวิต”

ส่วนความหมายของ “พอเพียง” อย่างสั้นและชัดเจนนั้น Apichart (2017) ได้อธิบายในเอกสารเผยแพร่เพื่อรณรงค์สร้างคุณธรรมพอเพียงว่า “ความพอเพียง” หมายถึง “ไม่โลภมาก พอใจในที่มีอยู่ เป็นอยู่ ไม่ฟุ้งเฟ้อ มีความสุขกับความเป็นอยู่ ที่เรียบง่ายตามอัตภาพ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น อาจจะมีทรัพย์สินหรือสิ่งของมูลค่าสูงได้ แต่ต้องไม่เป็นการเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น”

สถานการณ์ปัญหาเด็กสังคมไทยในปัจจุบันนับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่แข่งขันกันอย่างเสรี ต่อสู้กันทางการตลาด กระตุ้นและเร่งเร้าให้ผู้คนนิยมการบริโภคผ่านสื่อเทคโนโลยีต่างๆ รวมทั้งวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์ทำให้โครงสร้างของสังคมไทยอ่อนแอลง ต้นทุนทางสังคม ศาสนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย ที่เป็นเอกลักษณ์ แสดงให้เห็นความเป็นไทยถูกละเลยและปฏิเสธจากเด็กเยาวชนคนรุ่นใหม่ เด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งจึงได้รับการหล่อหลอมจากบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้เยาวชนมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเสี่ยงต่อการทำผิดกฎหมายและศีลธรรมอันดีงาม มีค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ ขาดคุณธรรม จริยธรรม ในเรื่องความรับผิดชอบ ขาดระเบียบวินัย ความขยันหมั่นเพียร และความซื่อสัตย์ พ่อ แม่ ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูบุตรหลาน สถาบันครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปตามโลกาภิวัตน์ทำให้ความสัมพันธ์ของครอบครัวลดน้อยลง เด็กและเยาวชนขาดการเอาใจใส่ ถูกละเลยในการปลูกฝังเรื่องคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของสังคมไทย สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็ก (Chulalongkorn University, 2012)

ที่ผ่านมาผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูโรงเรียนวัดหนองคุ่ม ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาในเรื่องขาดความรับผิดชอบต่อ ขาดระเบียบวินัยขยันหมั่นเพียรและซื่อสัตย์ จึงได้กำหนดให้จัดทำนวัตกรรม “เด็กดี วิถีพอเพียง” โดยพัฒนาผู้เรียนด้วย 7 หลักปฏิบัติความดีตามแนววิถีพุทธโดยศึกษาจาก YouTube เรื่อง ชมรมบ้านแสงสว่างครอบครัวอบอุ่น 7 กิจวัตรความดีพื้นฐานการสร้างนิสัยที่ดี สู้สังคมสงบสุข เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน เพื่อตอบสนองต่อสภาพปัญหาและความต้องการอย่างเหมาะสม มีแนวทางด้านการสร้างความรับผิดชอบต่อ ระเบียบวินัย ความขยันหมั่นเพียรและความซื่อสัตย์แก่นักเรียน โดยใช้หลักธรรมสังคหวัตถุ 4 โดยได้รับความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ซึ่งได้ดำเนินการพัฒนานวัตกรรมจากการสำรวจปัญหาและความต้องการของโรงเรียนชุมชน นำมาจัดลำดับความสำคัญเพื่อกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินงาน โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่านวัตกรรมนี้จะมีส่วนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

แนวคิดเกี่ยวกับวงจรเดมมิ่ง (PDCA)

วงจรเดมมิ่ง (Deming Cycle) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า วงจรพีดีซีเอ (PDCA) โดย PDCA (Plan – Do – Check - Act) เป็นกิจกรรมพื้นฐานในการพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของการดำเนินงาน ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุง การดำเนินกิจกรรม PDCA อย่างเป็นระบบครบวงจรอย่างต่อเนื่อง การหมุนเวียนไปเรื่อยๆ ย่อมส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและคุณภาพมากยิ่งขึ้น (Phucharoen, 2001) ซึ่งวงจรคุณภาพนี้ได้พัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1939 (Shewhart, 1939) และต่อมา ดร.เอ็ดวาร์ด เดมมิ่ง เป็นผู้นำมาเผยแพร่จนเป็นที่รู้จักในประเทศญี่ปุ่น ในปี ค.ศ. 1950 ทำให้นิยมเรียกวงจรคุณภาพในอีกชื่อหนึ่งว่า วงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (Deming Cycle) (Deming, 1950) นอกจากนี้ โนริอะคิ คะโน ยังได้กล่าวถึงวงจรคุณภาพของเดมมิ่งว่า “PDCA ก็คือ วัฏจักรการบริหาร” โดยจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของวงจรคุณภาพ (PDCA) มิใช่เพียงแค่การปรับแก้ผลลัพธ์ที่เบี่ยงเบนออกจากเกณฑ์มาตรฐานให้กลับมาอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการเท่านั้น แต่เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงด้วยการป้องกันมิให้เกิดความผิดพลาดที่ซ้ำซ้อน พร้อมกับยกระดับมาตรฐานให้สูงขึ้นในแต่ละรอบของวงจรคุณภาพ (PDCA) อย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ และอย่างมีการวางแผน วงจรคุณภาพ (PDCA) มิใช่เป็นแค่วงแหวนที่แบบราบ หากแต่เป็นขดลวดสปริงที่ม้วนสูงขึ้นไปเรื่อยๆ (Kano, 1984) โดยองค์ประกอบของวงจรเดมมิ่งมีดังต่อไปนี้

ขั้นตอนทั้ง 4 ของวงจรเดมมิ่ง ประกอบด้วย “การวางแผน” อย่างรอบคอบเพื่อ “การปฏิบัติ” อย่างค่อยเป็นค่อยไป แล้วจึง “ตรวจสอบ” ผลที่เกิดขึ้น วิธีการปฏิบัติใดมีประสิทธิภาพที่สุดก็จะจัดให้เป็นมาตรฐาน หากไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ก็ต้องมองหาวิธีการปฏิบัติใหม่หรือใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม

1) ขั้นตอนการวางแผน (Plan) ครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง รวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน พร้อมกับพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลให้ชัดเจน นอกจากนี้ จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การวางแผนช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งในด้านแรงงาน วัตถุดิบ ชั่วโมงการทำงาน เงิน เวลา โดยสรุปแล้ว การวางแผนช่วยให้รับรู้สภาพปัจจุบันพร้อมกับกำหนดสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการผสมผสานประสบการณ์ความรู้และทักษะอย่างลงตัว โดยทั่วไปการวางแผนมีอยู่ด้วยกัน 2 ประเภทหลัก ๆ ดังนี้

ประเภทที่ 1 การวางแผนเพื่ออนาคต เป็นการวางแผนสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือกำลังจะเกิดขึ้น บางอย่างเราไม่สามารถควบคุมสิ่งนั้นได้เลย แต่เป็นการเตรียมความพร้อมของเราสำหรับสิ่งนั้น

ประเภทที่ 2 การวางแผนเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เป็นการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เพื่อสภาพที่ดีขึ้น ซึ่งเราสามารถควบคุมผลที่เกิดในอนาคตได้ด้วยการเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปัจจุบัน

2) ขั้นตอนการปฏิบัติ (DO) คือ การลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ในขั้นตอนนี้ต้องตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วยว่า ได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ พร้อมกับสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบด้วย เราไม่ควรปล่อยให้ถึงวินาทีสุดท้าย เพื่อดูความคืบหน้าที่เกิดขึ้น หากเป็นการปรับปรุงในหน่วยงาน ผู้บริหารย่อมต้องการทราบความคืบหน้าอย่างแน่นอน เพื่อจะได้มั่นใจว่าโครงการปรับปรุงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

3) ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) คือการประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แต่ขั้นตอนนี้มักจะถูกมองข้ามเสมอ การตรวจสอบทำให้เราทราบว่า การปฏิบัติในขั้นที่สองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ สิ่งสำคัญก็คือ เราต้องรู้ว่าจะตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็น ประโยชน์สำหรับขั้นตอนถัดไป

4) ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม (Action) ในขั้นตอนนี้จะพิจารณาผลที่ได้จากการตรวจสอบ ซึ่งมีอยู่ 2 กรณี คือ ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้ ให้นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัตินั้นเป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น อาจหมายถึงสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิม เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้น แต่หากไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ควรนำข้อมูล มาวิเคราะห์และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไป อาทิ มองหาทางเลือกใหม่ ใช้ความพยายามมากขึ้นกว่าเดิม ขอความช่วยเหลือจากผู้รู้ หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่ ดังภาพที่ 1

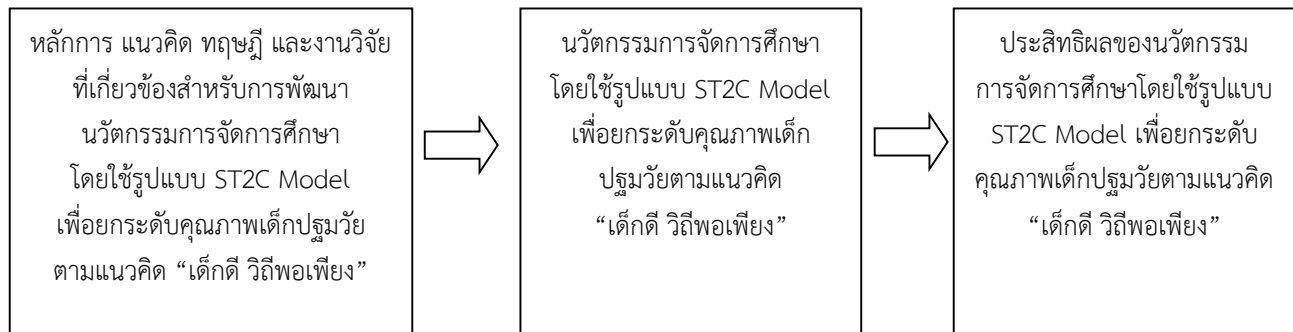

ภาพที่ 1 วงจร PDCA

Source: TBD (Thai Business Search) <https://thaibusinesssearch.com/working/pdca/>

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยครูปฐมวัยจำนวน 2 คน และเด็กปฐมวัยจำนวน 29 คน จากโรงเรียนวัดหนองคุ่ม จังหวัดปราจีนบุรี ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงและกลุ่มเป้าหมายสมัครใจและยินดีให้ข้อมูลการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาในการวิจัย 1 ปี โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการในปีการศึกษา 2566

ตัวแปรในการวิจัย

- 1) ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการพัฒนา นวัตกรรมจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง”
- 2) ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของรูปแบบ นวัตกรรมจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง”

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบสอบถาม แผนการจัดกิจกรรม แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรม และแบบประเมินความพึงพอใจ โดยเครื่องมือในการวิจัยผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ดังนั้นสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยมีการจัดประชุมคณะดำเนินงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ศึกษานิเทศก์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น ชุมชน ศิษย์เก่า และภาคีเครือข่าย โดยนำวงจรคุณภาพ PDCA มาใช้ในการดำเนินกิจกรรมในทุกขั้นตอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1) การพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง”

นวัตกรรมการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” ที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาคือรูปแบบ ST2C Model ประกอบด้วย

S (School): สถานศึกษาพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพ

T (Teacher): ครูปฐมวัยมีศักยภาพด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอย่างเต็มศักยภาพ

C (Classroom): การออกแบบห้องเรียนสำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามบริบทของสถานศึกษา

C (Community): การบริหารจัดการศึกษาที่เน้นทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ศึกษานิเทศก์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น ชุมชน ศิษย์เก่า และภาคีเครือข่าย และเน้นการเชื่อมโยงตามหลัก “บวร” คือ บ้าน วัด และโรงเรียน โดยนำวงจรคุณภาพ PDCA มาใช้ในการดำเนินกิจกรรมในทุกขั้นตอน ดังแสดงในภาพที่ 3 และภาพที่ 4 รายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 Plan ขั้นวางแผน

- 1) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับการพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง”
- 2) จัดประชุมคณะดำเนินงานและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” โดยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการ และประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการ เพื่อให้คณะดำเนินงานเข้าใจเป้าหมายเดียวกัน จากนั้นร่วมกันวางแผนและออกแบบการพัฒนานวัตกรรม โดยแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน
- 3) วิเคราะห์หลักสูตรปฐมวัยของสถานศึกษาเพื่อนำไปใช้พัฒนาการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง”

ขั้นที่ 2 Do ขั้นดำเนินการ

- 4) ดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย โดยโรงเรียนมีการปรับโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สามารถพัฒนาเด็กทุกด้านสมวัยทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา นอกจากนี้กิจกรรมยังส่งเสริมให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักใช้ชีวิตอย่างพอเพียง มีความสุข และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” ตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษา
- 5) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการหรือส่งเสริมให้ครูปฐมวัยเข้ารับการฝึกอบรม (training and workshop) เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการผ่านการลงมือปฏิบัติจริง ให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเรียนปนเล่นที่สนุกสนานเพื่อพัฒนาเด็กทุกด้านสมวัยทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็ก ให้เด็กมีทักษะชีวิตและสามารถปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข รวมทั้งเกิดทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
- 6) กำกับติดตามการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องโดยผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์

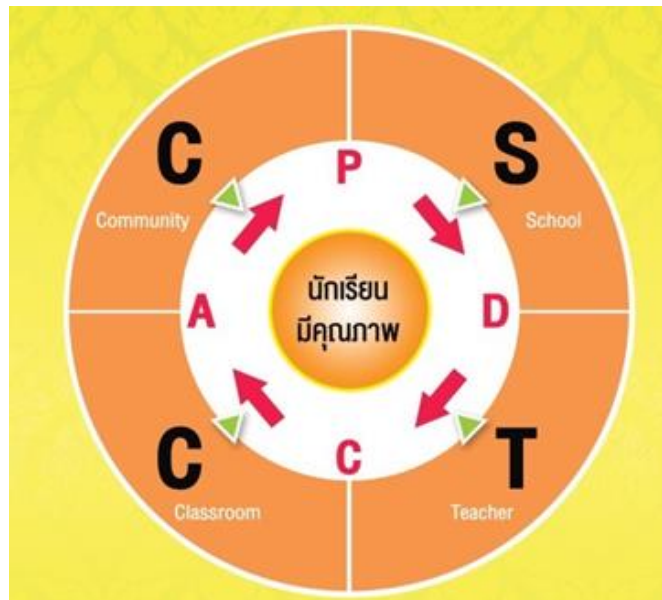
- 7) สรุปผลการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง”

ขั้นที่ 3 Check ขั้นตรวจสอบ

- 8) จัดประชุมคณะดำเนินงานเพื่อนร่วมกันอภิปราย ประเมิน และสะท้อนคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” มาใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาสู่คุณภาพปฐมวัย ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ

ขั้นที่ 4 Action ขั้นการปรับปรุงการดำเนินงาน

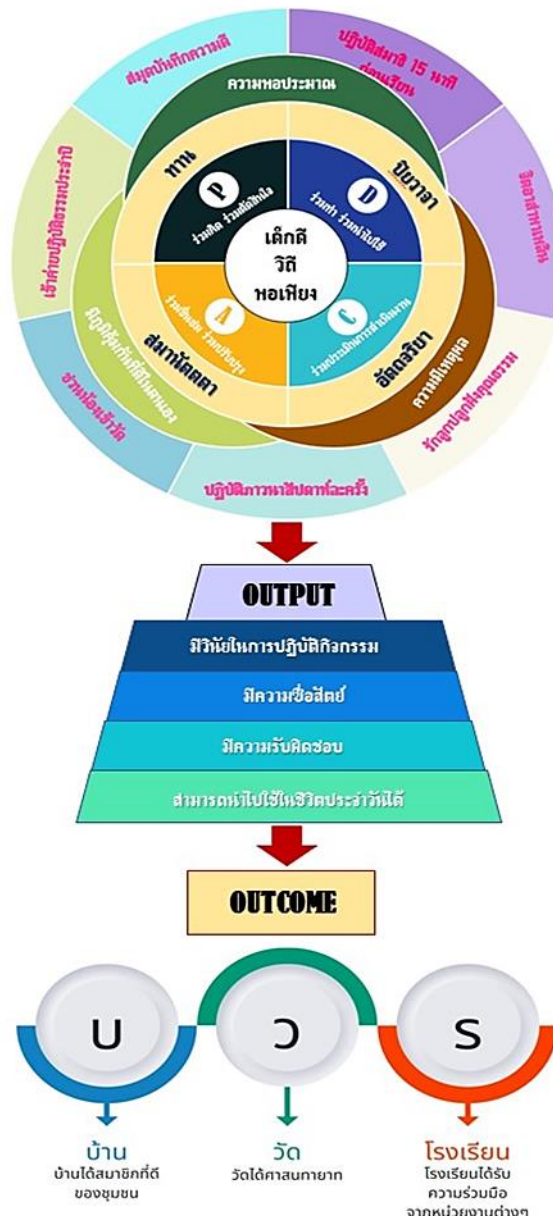
- 9) นำปัญหาและข้อเสนอแนะมาแก้ไขปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” ให้ดีขึ้น เพื่อนำโมเดลที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้อย่างต่อเนื่องในทุกภาคการศึกษา

ภาพที่ 3 การพัฒนาการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” ตามวงจรคุณภาพ PDCA

Model นวัตกรรม “เด็กดี วิถีพอเพียง”

ภาพที่ 4 โมเดลนวัตกรรมจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัย
ตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง”

2) การศึกษาประสิทธิผลของนวัตกรรมการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง”

2.1) ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เด็กปฐมวัย

ด้านหลักสูตรและแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สถานศึกษาได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่กรมพัฒนาการของเด็กทั้ง 4 ด้าน และสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ครูสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของเด็กผ่าน 6 กิจกรรมหลัก กิจกรรมการทดลอง วิทยาศาสตร์ กิจกรรมโครงงาน กิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสืบเสาะ กิจกรรมบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย และกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามแนวทางสะเต็มศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านของเด็กปฐมวัยตามศักยภาพ ครูสามารถประเมินพัฒนาการของเด็กและนำผลการประเมินมาพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็ก สถานศึกษามีการประเมินผลการใช้หลักสูตรและแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีการประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เหมาะสมกับวัย สถานศึกษาได้ดำเนินงานด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก โดยใช้โครงการหรือกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น ครูสามารถจัดกิจกรรมการบูรณาการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์และประสบการณ์สำคัญที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็กสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สามารถจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่าน 6 กิจกรรมหลัก กิจกรรมการทดลอง วิทยาศาสตร์ กิจกรรมโครงงาน กิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสืบเสาะ กิจกรรมบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย และกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามแนวทางสะเต็มศึกษา ที่ส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านของเด็กปฐมวัย ส่งเสริมให้เด็กมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ฝึกความเป็นระเบียบวินัย มีมารยาท มีคุณธรรมจริยธรรมโดยใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านการมีจิตอาสาและความพอเพียง โดยสถานศึกษามีการนำผลประเมินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไปพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ของเด็กอย่างต่อเนื่อง

ด้านการวัดและประเมินพัฒนาการของเด็กอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง สถานศึกษาได้ดำเนินงานด้านการประเมินพัฒนาการของเด็ก เช่น ครูมีกระบวนการติดตาม วัดและประเมินพัฒนาการด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย โดยร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ครูสามารถวัดและประเมินพัฒนาการของเด็กเป็นรายบุคคลจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และกิจกรรมประจำวันของเด็ก มีการประเมินพัฒนาการของเด็กตามสภาพจริงโดยผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำผลการประเมินพัฒนาการของเด็กไปปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2.2) ด้านผลลัพธ์คุณภาพของเด็กปฐมวัย

ด้านร่างกาย เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย เจริญเติบโตสมวัย สุขภาพแข็งแรง และมีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวสมวัยตามเกณฑ์มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งมีผลการดำเนินงานสูงขึ้นจากปีการศึกษาที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 93.57 ทั้งนี้เนื่องมาจากสถานศึกษาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการดังกล่าว เช่น จัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม ส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย แข็งแรงมีสุขนิสัยที่ดี และดูแลความปลอดภัยของตนเองได้ โดยเด็กมีน้ำหนักส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน เคลื่อนไหวร่างกายคล่องแคล่ว ทรงตัวได้ดี ใช้มือและตาประสานสัมพันธ์ได้ดี มีสุขนิสัยที่ดีในการดูแลสุขภาพตนเอง ดูแลความปลอดภัยของตนเองได้เหมาะสมตามวัย ได้ฝึกฝน การใช้กล้ามเนื้อขณะทำการทดลองต่าง ๆ โดยผ่านกิจกรรมการทดลองกว่า 20 กิจกรรม เด็กมีพัฒนาการตามวัยเต็มตามศักยภาพและมีความพร้อมในการเรียนรู้มีร่างกายเจริญเติบโตตามวัย แข็งแรง และมีสุขนิสัยที่ดี ซึ่งผลการประเมินของคุณภาพเด็กปฐมวัยแสดงได้ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 ผลการประเมินผลลัพธ์คุณภาพของเด็กปฐมวัย

ระดับชั้น	ผลการประเมินพัฒนาการนักเรียน				ครบทั้ง 4 ด้าน
	ร่างกาย	อารมณ์ จิตใจ	สังคม	สติปัญญา	
อนุบาล 2	14	13	14	13	
อนุบาล 3	15	15	15	13	
รวม	29	28	29	26	
ร้อยละ	100.00	96.55	100.00	89.65	96.55

ด้านสติปัญญา เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญา เรียนรู้ และสร้างสรรค์ตามเกณฑ์มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 89.65 ซึ่งสูงกว่าผลการดำเนินงานในปีการศึกษาที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 79.43 โดยสถานศึกษาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการดังกล่าว เช่น กิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม โครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย กิจกรรมการทดลอง 20 กิจกรรม และกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษาที่ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์เด็กได้ฝึกการสังเกต รู้จักคิด ตั้งคำถามและค้นหาคำตอบด้วยตนเอง เด็กรู้จักวิทยาศาสตร์ผ่านการทดลองอย่างง่ายและมีความสนใจในการเรียนวิทยาศาสตร์ ได้รับการถ่ายทอดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ถูกต้องและได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ สามารถเรียนรู้วิถีคิด วิธตั้งคำถาม และค้นหาคำตอบได้ เด็กมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ การคิดแก้ปัญหาและสามารถตัดสินใจในเรื่องง่าย ๆ ได้เหมาะสมตามวัย

ด้านอารมณ์และจิตใจ เด็กมีพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจตามเกณฑ์มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 96.55 ซึ่งสูงกว่าผลการดำเนินงานในปีการศึกษาที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 87.97 โดยสถานศึกษาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการดังกล่าว เช่น กิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม โครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย กิจกรรมกิจกรรมการทดลอง 20 กิจกรรม และกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา ซึ่งส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เด็กสามารถควบคุมและแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมตามวัย เด็กได้เรียนรู้อย่างมีความสุข ร่าเริงแจ่มใส รู้จักอดทนในการรอคอย มีระเบียบวินัย การต่อแถวรับของ ยอมรับและพอใจในผลงานของตนเอง และผู้อื่น มีความมั่นใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก รู้จักช่วยเหลือแบ่งปัน อดทนอดกลั้น ซื่อสัตย์สุจริต และมีคุณธรรม จริยธรรมตามที่สถานศึกษากำหนด

ด้านสังคม เด็กมีพัฒนาการด้านสังคมและคุณธรรม ตามเกณฑ์มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าผลการดำเนินงานในปีการศึกษาที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 91.42 โดยสถานศึกษาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการดังกล่าว เช่น กิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม โครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย กิจกรรมกิจกรรมการทดลอง 20 กิจกรรม และกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา ส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการด้านสังคม ช่วยเหลือตนเอง และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยเด็กสามารถช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ มีวินัยในตนเอง ประหยัดและพอเพียง มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในและนอกห้องเรียน มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทย เช่น การไหว้ การมีสัมมาคารวะกับผู้ใหญ่ การยอมรับหรือเคารพความแตกต่างระหว่างบุคคลทางด้านความคิด เชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เด็กมีความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมและจริยธรรม ตามที่สถานศึกษากำหนด

2.3) ด้านการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

สถานศึกษาได้ดำเนินการด้านบริหารจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยโดยการกำหนดทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้วยแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการ จากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้สื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม ระบุกลยุทธ์และเป้าหมายจากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ทั้งจุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค และโอกาสในการพัฒนาที่ชัดเจน สามารถตอบสนองการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการทุกด้านอย่างเหมาะสมตามวัย สถานศึกษาได้นำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และแผนปฏิบัติการ มาดำเนินการในทุกปีการศึกษาในทุกมิติ ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการ ยึดหลักการการจัดการศึกษาปฐมวัยเพื่อพัฒนาคุณภาพของเด็กปฐมวัย ยึดมั่นหลักธรรมาภิบาลในการ บริหารงาน ส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา เข้ารับการพัฒนาตามแผนพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 100 ของบุคลากรทั้งหมด จัดให้มีการนิเทศ ประเมินการจัดประสบการณ์ของครูและการประเมินการปฏิบัติงาน นำผลการนิเทศไปใช้พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ และวางแผนการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ มีการช่วยเหลือแนะนำ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูอย่างสม่ำเสมอจากโครงการนิเทศภายใน โครงการพัฒนาบุคลากร มีการนำ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีความเหมาะสม และปลอดภัย จัดสภาพแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และมีความปลอดภัย มีการประเมินความเสี่ยงและมาตรการป้องกันความเสี่ยงด้านอาคารสถานที่และ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา มีการส่งเสริมด้านสวัสดิการโดยเฉพาะอาหารกลางวันที่เป็นไปตามหลักโภชนาการทุกมื้อ มีการดูแล สุขภาพอนามัยของเด็ก สถานศึกษามีการประเมินความเสี่ยงและมีมาตรการป้องกันรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ มีการซักซ้อม ขั้นตอนในการรักษาความปลอดภัยตามแผนที่กำหนด ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือเด็กเพื่อการคัดกรองเบื้องต้นสำหรับเด็กที่ต้องการ ความช่วยเหลือและได้ให้การช่วยเหลือในเบื้องต้น ซึ่งการดำเนินการของสถานศึกษาได้สร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม ของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก จนได้รับการยอมรับและสนับสนุนเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อย่างต่อเนื่อง จากแนวคิดความร่วมมือของบ้าน วัด และโรงเรียนโดยเฉพาะการพัฒนาการจัดการศึกษาสู่คุณภาพเด็กปฐมวัย ด้วยรูปแบบ “ST2C Model (เด็กดี วิถีพอเพียง)” ทำให้สถานศึกษาได้รับโลเกียรติยศพระราชทานเป็น “โรงเรียนวิถีพุทธ พระราชทาน รุ่นที่ 5” จากสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จัดโดยมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากการจัดโครงการนี้สถานศึกษาได้จัดกิจกรรม “ผู้ปกครองยุคใหม่ ใส่ใจลูกหลาน” ที่เน้นให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ศึกษานิเทศก์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น ชุมชน ศิษย์เก่า และภาคีเครือข่าย เป็นต้น ผลที่ได้ จากการจัดกิจกรรมนี้นอกจากจะเน้นการมีส่วนร่วมในการนำเสนอ อภิปราย สะท้อนผล และแลกเปลี่ยนเรียนรู้แล้ว ยังส่งเสริม การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันของทุกฝ่าย ส่งผลให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยเป็นที่ยอมรับ และผู้ปกครอง มีความพึงพอใจต่อการจัดโครงการ จะเห็นได้ว่ารูปแบบการจัดการศึกษา ST2C Model เป็นนวัตกรรมที่สามารถยกระดับคุณภาพ เด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” ได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากกิจกรรมมีการบูรณาการกับหลักสูตรท้องถิ่นโดยเชื่อมโยง นำเอาศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้ และมีการดำเนินการให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีกระบวนการ การออกแบบที่เป็นลำดับขั้นตอน นำไปใช้ได้ง่าย และสามารถตรวจสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมได้ด้วยหลักวงจร PDCA มีการ วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น โดยบุคคลที่สำคัญในการขับเคลื่อนและยกระดับการจัดการศึกษาปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่

1) ผู้บริหารสถานศึกษา โดยผู้บริหารจะต้องมีวิสัยทัศน์การเป็นนักพัฒนาและเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการบริการ มีหลักแนวคิดในการบริหารการจัดการศึกษาปฐมวัยให้ครูและเด็กเป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม รวมทั้ง

การบริหารจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบโดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ที่เน้นทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ศึกษานิเทศก์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น ชุมชน ศิษย์เก่า และภาคีเครือข่าย เป็นต้น

2) ครูปฐมวัย โดยครูปฐมวัยจะต้องได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางด้านวิชาชีพอย่างเต็มศักยภาพ เช่น การเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ (Training and workshop) หรือการไปศึกษาดูงานจากสถานศึกษาอื่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best practice) เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการผ่านการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ความรู้ในเนื้อหาที่จะจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็ก มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีความสามารถในการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ให้กับเด็ก อีกทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก

3) ผู้ปกครอง คนในชุมชน และภาคีเครือข่ายความร่วมมือนอกสถานศึกษา โดยบุคคลเหล่านี้ถือเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยมีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนา ร่วมสะท้อนผล และร่วมมือทางด้านอื่นๆ เช่น ปัจจัยสนับสนุนการจัดโครงการต่างๆ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่านวัตกรรมจัดการศึกษา ที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา นอกจากนี้ กิจกรรมที่จัดขึ้นยังส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ของเด็ก เช่น การคิดและการแก้ปัญหา การสื่อสาร และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Phakampapun (2022) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาระดับปฐมวัยสู่ความเป็นเลิศพบว่า มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพเด็ก ด้านกระบวนการบริหารจัดการ และด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Ekkapan (2019) ที่ศึกษาเกี่ยวกับนวัตกรรมการบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดนักคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย พบว่า กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนมี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรปฐมวัย ด้านการจัดประสบการณ์ ด้านสภาพแวดล้อมสื่อ และแหล่งเรียนรู้ และด้านประเมินพัฒนาการ โดยมีนวัตกรรมชื่อ “นวัตกรรมเด็กช่างคิด Change Kid Innovation” การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายและดำเนินการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ ST2C Model สามารถพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมทั้ง 4 ด้าน โดยเป็นทักษะที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Chaemu-thai, Koedsuwan และ Boonkusol (2021) พบว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยการเล่านิทานโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานปลายเปิด นักเรียนได้ออกมาเล่านิทานให้เพื่อนฟัง นักเรียนชอบตัวละครที่มีอยู่ในนิทาน และนักเรียนสนุกสนานกับนิทาน สามารถพัฒนาทักษะทางสังคมและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยได้ นอกจากนี้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายและดำเนินการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ ST2C Model ยังมีการส่งเสริมพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” มีทักษะชีวิตในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับการงานวิจัยของ Chanla and Hirunchalothorn (2022) พบว่าการจัดประสบการณ์โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมความเป็นพลเมืองมากขึ้น เช่น การเคารพสิทธิ ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วม และการเคารพ กฎ กติกา

สรุปผลการวิจัย

นวัตกรรมจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” ที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาคือรูปแบบ ST2C Model ประกอบด้วย S (School): สถานศึกษาพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพ T (Teacher): ครูปฐมวัยมีศักยภาพด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอย่างเต็มศักยภาพ C (Classroom): การออกแบบห้องเรียนสำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามบริบทของสถานศึกษา C (Community): การบริหารจัดการศึกษาที่เน้นทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ส่วนด้านประสิทธิผลของนวัตกรรมจัดการ

การศึกษาที่พัฒนาขึ้นพบว่า 1) ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้เด็กปฐมวัย พบว่าสถานศึกษาสามารถจัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่คลุ่มพัฒนาการของเด็กทั้ง 4 ด้าน สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ครูสามารถจัดกิจกรรมบูรณาการที่หลากหลายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เหมาะสมกับวัย และครูสามารถประเมินพัฒนาการของเด็กอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง 2) ด้านการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย พบว่าสถานศึกษาสามารถบริหารจัดการจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model ที่เน้นทุกฝ่ายมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบโดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ซึ่งส่งผลให้ได้รับรางวัลระดับชาติ และสามารถเป็นแนวปฏิบัติที่ดี (Best practice) สำหรับสถานศึกษาอื่น และ 3) ด้านผลลัพธ์คุณภาพของเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้านสมวัยเต็มศักยภาพทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา นอกจากนี้กิจกรรมยังส่งเสริมให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักใช้ชีวิตอย่างพอเพียง มีความสุข และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” นอกจากนี้จากผลการวิจัยพบว่ากลไกหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนและยกระดับการจัดการศึกษาปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพคือผู้บริหารจะต้องมีวิสัยทัศน์การเป็นนักพัฒนาและเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการบริหารจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบโดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ที่เน้นทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ศึกษานิเทศก์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น ชุมชน ศิษย์เก่า และภาคีเครือข่าย เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการนำ ST2C Model มาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาปฐมวัย ร่วมกับแนวคิดเด็กดี วิถีพอเพียง จะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่สมบูรณ์แบบและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

การนำนวัตกรรมจัดการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ST2C Model ไปประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยตามแนวคิด “เด็กดี วิถีพอเพียง” ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อน ดังนั้น ผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์การเป็นนักพัฒนาและเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ควรพิจารณาถึงบริบทของสถานศึกษา รวมถึงปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก เช่น การพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะการเป็นผู้ประกอบการตัวน้อย ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม และทักษะชีวิต เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- Apichart, P. (2017). *Application of the Sufficiency Economy Philosophy in Teaching Management of Teachers in Phothisamphan Pittayakarn School, Office of Secondary Education Area 18*. Study of the Master of Education Program Educational Administration Faculty of Education, Burapha University of early childhood. Thesis of Department of Educational Policy, Management, and Leadership, Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- Chaemu-thai, T., Koedsuwan, S. and Boonkusol, T. (2021). Social skills and creativity of early childhood students by organizing learning experiences through storytelling. *Journal of Education Measurement*, 31(104), 165-173.

- Chanla, K. and Hirunchalothorn, P. (2022) Encouraging of citizenship of young children through literature-based experienced provision. *Journal of Management and Local Innovation*, 4(3), 49-61.
- Chulalongkorn University. (2012). *Knowledge control, evaluation and management*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Deming, W.E. (1950). *The new economics for industry, government, education*. Cambridge: Massachusetts Institute of Technology.
- Ekkapan, J. (2019). *Private school academic management innovation based on creative thinker concept of early childhood*. Thesis, Department of Educational Policy, Management, and Leadership, Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- Kano, N. (1984). Attractive Quality and Must-be Quality. *The Journal of the Japanese Society for Quality Control*, 39-48.
- Kongsak, W. (2019). *Good government officials, "Sufficiency Economy"*. Retrieved on 3 December 2023 from <https://www.nmpc.go.th/content/view?id=50>
- Ministry of Education. (2017). *Early childhood education curriculum 2017*. Bangkok: Agricultural Cooperatives of Thailand.
- Office of the National Education Commission. (2010). *National education act (No.3) B.E.2010*. Retrieved on 3 December 2023 from <https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2553/A/045/1.PDF>
- Phakampapun, W. (2022). Developing a model for early childhood education management towards excellence at Sirirat Samakki School. *Graduate studies review of Nakhon Sawan Buddhist College*, 10(2), 1 – 16.
- Phongkansananon, A. (2007). *Development of a non-formal education management model in basic education institutions to promote lifelong learning*. Doctoral dissertation, Srinakharinwirot University.
- Phucharoen, W. (1999). Guidelines for internal quality assessment in educational institutions. Bangkok: Phimdee.
- Shewhart, W. A. (1939). Statistical Methods from the Viewpoint of Quality Control. *Open Access Library Journal*, 3(6), 75 – 76.
- Wat Nong Khum School. (2023). Self - assessment report of educational institutions. Prachinburi: Nongkhum Temple School.